

(osebe in ustanove), ki se v Sloveniji ukvarjajo z jezikovnim načrtovanjem in jezikovno politiko. Program ponuja jasne opredelitve posameznih ravni, ki so tudi mednarodno primerljive (gl. preglednico 1) in je tako lahko med drugim v pomoč pri (formalnopravnem) določanju jezikovnih zahtev in načinov preverjanja znanja slovenščine.

S tem programom smo želeli pripraviti dobro izhodišče za izvajanje jezikovnoizobraževalnih programov, tj. ponuditi standarde znanja v obliki jasnih opisnikov, ki bodo olajšali izdelavo učnih načrtov za konkretne jezikovne tečaje, pripravo učnih gradiv in izdelavo jezikovnih testov (za uvrščanje v skupine, teste napredovanja ter predvsem za preverjanje znanja za pridobitev javno veljavne listine), pa tudi drugo podporo pri razvijanju sporazumevalne zmožnosti udeležencev programa SDTJ. Pri tem izvajalcem programa priporočamo vzporedno uporabo drugih virov, kot so *Preživetvena raven za slovenščino* (2016), *Sporazumevalni prag za slovenščino* (2004) in *Skupni evropski jezikovni okvir* (2011) ter njegov Dodatek (2018). Jezikovnim načrtovalcem in oblikovalcem jezikovne politike pa ta program ponuja kratko in jasno opredelitev oz. opis posameznih ravni jezikovnega znanja.

6. Katalog znanja oziroma vsebina programa

V tem poglavju so natančneje opredeljeni in razčlenjeni:

1. standardi znanja na posameznih ravneh, strukturirani v posamezne programske enote, in
2. vsebine programa (teme, sporazumevalni vzorci, slovnične strukture in vrste besedil) po ravneh.

6.1 Standardi znanja

Standardi znanja, opisani v tem programu, se nadgrajujejo: standardi znanja na nižjih ravneh se avtomatično vključujejo tudi v višje ravni.

6.1.1 Vstopna raven (raven A1 po SEJU)

Uporabnik slovenščine na vstopni ravni se lahko zelo preprosto sporazumeva v vsakodnevnih situacijah, ki so povezane z zadovoljevanjem konkretnih potreb; pri tem si pomaga z neverbalnimi sredstvi, potek sporazumevanja pa je v veliki meri odvisen tudi od naklonjenega sogovorca oz. njegove pomoči.

Govorjenje

Dialoško

- Preprosto se zna pogovarjati o najbolj osnovnih osebnih zadevah in stvarnih, predvidljivih temah (družina, dežela izvora, poklic oz. delo, šola, hobiji, kaj mu je všeč in kaj ne, itn.).
- Lahko sledi enostavnim napotkom in navodilom o času, lokaciji, številah itn., zna prositi za stvari in jih dati drugim.
- Obvlada zelo preproste vsakodnevne transakcije za zadovoljevanje konkretnih potreb (naroči hrano in pijačo, kupi karto ipd.), uporablja številke, količinske izraze, cene, izraziti zna čas.
- Odgovarjati zna na enostavna vprašanja o sebi, če sogovorec govori počasi in jasno, svoje izjave podpira s kretnjami in telesno govorico (npr. pri zdravniku).